

Симона Семенич

ТРИ ДРАМИ

Переклад Мар'яни Климець

*Knjiga je izšla s podporo Javne agencije
za knjigo Republike Slovenije*

*Книжку опубліковано
за підтримки Словенського книжкового агентства*

Simona Semenič

TRI DRAME

BELETRINA

Симона Семенич

ТРИ ДРАМИ

*Зі словенської переклала
Мар'яна Климець*

ВИДАВНИЦТВО АНЕТТИ АНТОНЕНКО
ЛЬВІВ

УДК 821.163.4:82-21
С-30

Симона Семенич

ТРИ ДРАМИ

П'єси

Зі словенської переклала Мар'яна Климець

Перекладено за виданням:

Simona Semenič

TRI DRAME

BELETRINA, zavod za založništvo dejavnost Kersnikova 4, 1000 Ljubljana
www.zalozba.org

© beletrina (2017). Vse prava Vice pridržane

ISBN 978-961-284-295-6

Симона Семенич — сучасна словенська театральна діячка і драматург, лауреатка словенських літературних і театральних премій. Її п'єси ставилися на сценах театрів Швеції, Норвегії, Словаччини, Болгарії, Ізраїлю, США, Австрії, Албанії, Сербії, перекладені італійською, хорватською й угорською мовами. Самобутній та оригінальний голос авторки ставить під сумнів загальноприйняті ієрархічні правила — і мовні, і суспільні, і правові; її письмо відображає весь спектр життєвих явищ у їхньому різноманітті.

У цю книгу ввійшло три тексти: «тисяча дев'ятсот вісімдесят перший» (п'єса вперше поставлена у 2013 р.), «сім куховарок, чотири солдати і три софії» (2015; премія ім. Славка Грума за найкращий драматичний твір) та «ми, європейські мерці» (2016).

Фінансується Європейським Союзом.

Підтримуючи цю публікацію, Європейська Комісія наголошує, що її зміст відображає винятково авторську позицію, отож Єврокомісію не можна притягнути до відповідальності за будь-яку інформацію, вміщену в цій книжці.

Усі права застережено. Жодної частини цього видання не можна перевидавати, перекладати, зберігати в пошукових системах або передавати в будь-якій формі та будь-яким засобом (електронним, механічним, фотокопіюванням або іншим) без попередньої письмової згоди на це ТОВ «Видавництво Анетти Антоненко».

ISBN 978-617-553-060-3

ISBN 978-617-553-033-7

(Серія «Особливі прикмети II»)

Copyright © Beletrina Academic Press, 2017

www.beletrina.com

© Мар'яна Климець, український переклад, 2025

© «Видавництво Анетти Антоненко», 2025

тисяча дев'ятсот вісімдесят перший

вітомили і чртомиру

пам'яті моєї однокласниці
еріки (1976–2012)

*починається з калюжі крові
так починається*

лука
тату, тату

*це лука
лука — це наш головний герой
він стоїть у купі людей, які розглядають людське тіло на
асфальті
довкола голови калюжа крові
калюжа крові на асфальті розтікається і перетворюється
на озерце
купка людей довкола тіла множитья і перетворюється на
натовп*

*лука, семирічний парубійко, стоїть скраю натовпу, він три-
має в руках білий поліетиленовий мішечок, досить пошар-
паний
у мішечку щось таке ніби гаманець*

*так починається
червоно, дуже червоно*

*і лукою, що стоїть скраєчку якоїсь юрби, яка точно краще
за нього знає, як треба діяти в таких обставинах*

лука
тату, тату

лука повторює ці слова, шепочучи

*однак цілком можливо, що це не так
можливо, лука взагалі не повторює тату, тату
можливо, лука взагалі не каже тату, тату
можливо, лука взагалі не тримає в руках поліетиленовий
мішечок
досить потяганий
можливо, лука взагалі не стоїть скраю юрби, яка краще за
нього знає, що робити в таких випадках
можливо, лука взагалі не наш головний герой і вже йде звідси,
якщо він взагалі тут коли-небудь стояв
і можливо, зараз вийде ерік, якому чотирнадцять років
і можливо, це він наш головний герой
можливо, чотирнадцятирічний ерік зараз стоїть скраю
юрби, яка краще за нього знає, як у таких випадках діяти
хоча, безперечно, ерік краще розуміє, ніж лука, якого тут
уже нема
ерік стоїть поруч із другим хлопчуром приблизно такого
ж віку
вони намагаються більше побачити крізь натовп, але їм це
вдається наполовину*

ерік
думаєш, хтось викликав «швидку»?

*каже ерік своєму товаришеві і поправляє шкільну сумку
оту справжню, таку, як нині носять круті чуваки
вона, приміром, зелена, військова, на одне плече, і на ній, при-
міром, написано back in black¹, і по тому напису, приміром,
простягається знак високого струму, ота знаменита стріла*

¹ Знову в чорному (англ.).

ерік одягнений у справжнісінькі джинси, такі, як сьогодні
носять круті чуваки
і таку куртку, теж ковбойську, а на плечі нашивка, на якій
написано suzuki
а на грудях значок із написом double fantasy²
його товариш анітрохи не відстає від нього, маю на увазі
нашивками, значками та написами
наш головний герой, звичайно, крутий чувак номер один або
номер, скажімо, чотири, не менше

звісно, за умови, що цей ерік — наш головний герой
бо, можливо, це не так
можливо, нашому головному героєві двадцять один рік, він
зовсім коротко підстрижений
у військовій формі, з військовою сумкою на плечі й у пілот-
ці-тітовці на голові
і, наприклад, він щойно приїхав автобусом у військову від-
пустку, та ще й звідкись дуже далеко, наприклад, із бітоли,
тому він і вдягнений у військову форму, і на плечі у нього
військова сумка, а на голові пілотка
він щойно прибув і рушив з автобусного вокзалу до бару, бо
спершу хоче зустрітись з кимось зі своїх приятелів, а одразу
додому, наприклад, йому не хочеться йти
він називається борис

борис
от дідько, не помирай, ти мене чуєш, глянь на мене, гей

але те тіло, з якого досі витікає кров, уже нічого не чує і ні
на кого не гляне
бо це вже труп
правда, ще теплий, та вже холоне
холоне
холоне, незалежно від того, хто наш головний герой

² Подвійна фантазія (англ.).

так починається

*якби місце дії було десь на вулиці, поза межами нашого безпечного світу, тобто не тут на сцені, то воно би було на грегоричевій вулиці в айдовщині
точніше, на перехресті грегоричевої вулиці та вулиці 5 травня, зовсім поруч із пам'ятником полеглим бійцям, на якому написано «слава полеглим за свободу»*

якби місце дії було десь на вулиці, то воно було б десь посередині між церквою святого івана хрестителя та бібліотекою лаврича, зовсім поруч зі службою соціального забезпечення, і співробітниця соцзабезу одразу після аварії вибігли б і зібралися в купку

якби місце дії було десь на вулиці, проте це не так

*лука, наш семирічний головний герой, виходить знову
він стоїть зі своїм покоцаним білим поліетиленовим мішечком скраю натовпу*

*дивиться на кров, дивиться і не може перестати дивитися
не може відвести погляду від тієї червоної калюжі, дивиться і махає своїм бувалим у*

бувальцях пакетом туди-сюди

пакет шурхотить

ш ш ш ш

якось так шурхоче пакет

ш ш ш ш

*лука не може відвести погляду від тієї червоної калюжі,
дивиться і махає своїм зацофаним*

пакетом вгору-вниз

гаманець підстрибує

шк шк шк шк

якось так

і потім чує «швидку»

піу-піу-піу-піу

не так, трохи тихше, бо вона ще далеко

*пiу-пiу-пiу-пiу
ось так
здалеку, неголосно
а потiм дедалi ближче, дедалi голоснiше
пiу-пiу-пiу-пiу
i люди кричать дедалi голоснiше
бо кожен найкраще знає, як дiяти у таких випадках
ми не можемо розчути їхнi слова, їх надто багато
надто багато всього
надто багато слiв i надто багато людей
лука стоїть скраю натовпу*

*лука
тату, тату*

*повторює знову, шепочучи
вiн стоїть за трьома працівницями служби соцiального
забезпечення, скраю галасливої юрби
юрби, яка, як уже було сказано, краще за луку знає, як дiяти
у таких випадках*

*пiу-пiу-пiу-пiу
«швидка» зупиняється
траскають дверцята
бумп
так траскають дверцята*

*парамедик
таж притримай двері, не бачиш, здiйнявся ураган*

*дарко, парамедик
ти думаєш, зараз це важливо?*

*парамедик
вiдступiться*

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.